

JEDEN DEŇ V DOME LENKY ZBRANKOVEJ

Svetlo. Mäkké jarné svetlo, ktoré s ránom prichádza a poskakuje z listu na list, z lupienku na lupienok a hop zas na iný kvet. Jarné svetlo, sťa by nevedelo obsedieť, z kvetov na zemi odrazí sa na biele murované steny, zahalené v zelenom šate popínavej rastliny. Vôňa bylín a kvetov vytiahne zo sna aj najväčšieho spáča. Jemné tóny teplých farieb, tichá atmosféra slnečných lúčov padajúcich na ťažký drevený nábytok.

Vstanem a otvorím veľké okno dokorán nech radostná nálada spevavých vtákov vstúpi aj dovnútra. Päť krokov dozadu, umyjem si tvár, pozriem sa na seba a naspäť do okna. Vôňa eukalyptu a čistá kúpeľňa.

V župane sa vydávam na dobrodružstvo do kuchyne – cez chodbu so stĺporadím a belasou oblohou nad sebou. To je vznešenosť každodennosti. Pred tým ako zostúpim po schodoch do otvoreného priestoru zastanem, zameriam svoj zrak napravo, kde spomedzi stĺpov vidieť cieľ putovania – kávovar.

Zídem dole, prejdem okolo pohovky, okrúhleho jedáenského stola až ku kuchynskej linke.

Tiché vrčanie stroja a vôňa kávy sprevádza moje myšlienky. Opriem sa o linku a pozorujem dlhú miestnosť, ako sa postupne naplňa svetlom. Vľavo, cez rad okien pravidelne za sebou stojacich ako zástup nôt v notovej osnove a vpravo, spoza stĺpov z presklenej chodby. Prúd myšlienok preruší zapípanie stroja a pozdrav práve zobudenej Elišky.

Vezmem kávu a vyberiem sa dolu do šatne, kde sa ukrývajú schody do meditačnej miestnosti.

Vstúpim do miestnosti, pristúpim k dverám na strešnú terasu a vojdem na ňu. Usadím sa v pohodlnom kresle s vankúšmi, dekami a sledujúc tanec rastlín vo vetre uchlipkávam si z horúcej kávy. Sedím, premýšľam, dopijem a spomeniem si, že má prísť návšteva.

Zbehnem dolu a spolu s Eliškou pripravujeme všetko na príjazd hostí. Ich spálne sú pripravené, kúpeľňa čistá, už len nachystať drevo do piecky, aby sme večer mohli sedieť pri ohni a hrať spoločenské hry, v teple a pohodlí. Hostia dorazili a s priložením ruky k dielu sme sa navečerali, pri okrúhlym stole sa rozprúdila zábava a smiech. Ako večer postupoval a dážď vonku silnel, pohodlné sedačky nás vlákali do svojich osídel a blkot ohňa nás priam hypnotizoval.

Tiché rozhovory a tajomstvá pohltili steny obložené drevom a keramikou. Veľkosť priestoru v nás vyvolal túžbu po malých izbietkach a po bezpečí voňavých paplónov. V tichosti noci, ktorú prebýjal ťukot dažďa na okná sme sa odobrali do pohodlia izieb. A ráno nás vytiahne zo sna vôňa bylín a kvetín...